

[Elisabeth Arnold]

dem, der betaler kontant, der skal betale for administrationen af kortene.

Det viste sig sidste gang, at der var et enkelt kortsystem fra udlandet, som fandt, at de danske restriktioner nu var blevet så voldsomme, at man ikke mere ønskede, at folk kunne bruge kortet i Danmark. Jeg kan ikke huske, hvad firmaet hed, og det skal jeg heller ikke stå og reklamere for her fra talerstolen, men det skal i hvert fald ikke være den slags argumenter, som får os herinde til at ændre vores restriktioner. Det skal være forbrugernes interesser og almindelig anstændighed, som er afgørende, ikke om der er nogle store kortudstedere i udlandet, som ønsker nogle bestemte betingelser, hvilket vi så skal bøje os for.

Med disse bemærkninger vil jeg tilsige Det Radikale Venstres velvilje med hensyn til en grundig udvalgsbehandling. Vi er principielt velvilligt indstillet over for afbureaukratisering, men vi må sikre forbrugernes interesser og retssikkerhed.

Sonja Albrink (CD):

Lovforslaget er et led i regeringens afbureaukratiseringsbestræbelser og en tilpasning af den tekniske udvikling. Som jeg tidligere har sagt, er det altid glædeligt med forenkling af tingene, når det bare gøres på den rigtige måde. Jeg har nogle enkelte bemærkninger at gøre til lovforslaget.

Jeg mener ikke, der er nogen grund til at ophæve § 17. Jeg mener, at denne bestemmelse beskytter mod forskelsbehandling af kortindehavere og kontantbetalere.

I § 15 foreslås en undtagelse fra kravet om kvittering for så vidt angår anvendelse af kort i telefonautomater. Undtagelsen er måske for snæver. Der er mange områder, hvor det drejer sig om småpenge, og hvor det efter omstændighederne ikke vil være hensigtsmæssigt med krav om kvittering i tilknytning til korttransaktionen. Måske skulle man udforme bestemmelsen med et mere generelt sigte, eller sådan at der gives mulighed for at dispensere fra bestemmelsen.

Jeg vil gerne sige, at også for Centrum-Demokraterne er trygheden afgørende. Vi har ikke brug for ustabilitet eller utryghed, og derfor vil vi medvirke positivt under udvalgsbehandlingen.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkepartis ordfører kan ikke være til stede her. Jeg skal bare sige, at vi vil gå ind i en positiv udvalgsbehandling.

Betalingskort er meget, meget udbredt og bliver det mere og mere, og derfor er det meget væsentligt, at man skaber så trygge og gode forhold omkring kortene som overhovedet muligt, så at folk bevarer tilliden til dem og der ikke kommer til at herske tvivl om, at forbrugerne er sikret. Det er de væsentlige argumenter, vi vil fremføre under udvalgsbehandlingen.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Jeg vil gerne takke for de mange bemærkninger, både positive og lidt mere kritiske.

Jeg kan sige, at baggrunden for, at vi lægger forslaget frem nu, ikke er et ønske om at svække nogen forbrugerkrav som sådan. Det er simpelt hen et spørgsmål om, at tiden går hurtigt, og det vil sige, at udviklingen går hurtigt inden for dette område. Når en lov er vedtaget for så relativt mange år siden, når det drejer sig om den tekniske udvikling og forbrugernes lyst til at benytte dette betalingsmiddel, er det nødvendigt at se på, om denne lov, som rummede mange gode elementer, måske på nuværende tidspunkt skulle trænge til en vis afbureaukratisering.

Jeg er sikker på, at der var mange gode intentioner bag indførelsen af de ting, vi nu foreslår afskaffet, og det har givet også haft betydning i starten. Men for øjeblikket er kortene taget til forbrugernes hjerte. De vil gerne have dem, og vi har nogle utrolig bureaukratiske bestemmelser i kontrollen af dem, som vi gerne vil have reduceret, også af hensyn til vore egne omkostninger ved at have denne kontrol, som godt nok er blevet pålagt siden hen. Vi vil i hvert tilfælde gerne have begrænset vores eget bureaukratiske system, uden at vi dermed mener, det går ud over de sikkerhedskrav, der har været nævnt i en del af ordførertalerne.

Hvad angår de misbrug, der har været på dankortsiden på det seneste, kan jeg sige, at det er et problem, som ikke er omfattet og aldrig har været omfattet af denne lovgivning, så det har altså intet med betalingskortloven som sådan at gøre. Men jeg synes da, jeg skylder dem, der har fremhævet problemet, at sige, at den forsikring, man beder os om at give under udvalgsbehandlingen, faktisk allerede er givet af Pengeinstitutternes Betalings Systemer. Man